

dve desetletji od leta 1970 do 1989.

V preddverju Osnovne šole Ferdo Vesel je bila v posebni vitrini razstavljen zbirka značk, spominskih krožnikov taborov ter številna priznanja in odlikovanja, ki ga je dobil Tabor slovenskih pevskih zborov za svoje pomembno kulturno poslanstvo; v drugi vitrini pa so bile razstavljene vse publikacije in drugi tiski, ki jih je izdal organizator Kulturnega tedna oziroma Tabora slovenskih pevskih zborov.

Ob jubilejni razstavi je 20. tabor slovenskih pevskih zborov tudi počastil 90-letnico rojstva priznanega slovenskega umetnika – slikarja, akademika Božidarja Jakea. V dvorani osnovne šole je bilo razstavljenih šest njegovih grafik, na katerih so bili portreti slovenskih glasbenih umetnikov. Za razstavo je Jakeeve grafike posredoval Bogdan Pogačnik.

Za razstavo so dokumente in drugo razstavljeno gradivo prispevali: Osnovna šola Ferdo Vesel iz Šentvida pri Stični, kjer se hrani arhiv društva, Zveza kulturnih organizacij Slovenije iz Ljubljane, Radovan Gobec, dirigent in dolgoletni soorganizator pevskih taborov, Janez Lesjak iz Grosupljega, soorganizator pevskih taborov, Albert Zupane, soorganizator pevskih taborov, Bogdan Pogačnik iz Ljubljane, član upravnega odbora pevskih taborov, Ilija Bregar, novinar iz Ljubljane, Mitja Gobec, strokovni sodelavec Zveze kulturnih organizacij Slovenije, pretežni del časopisnih izrezkov pa je za razstavo prispeval Arhiv

SR Slovenije.

Razstavo je pripravila delovna skupina, ki jo je imenoval upravni odbor Tabora slovenskih pevskih zborov ob sodelovanju Zveze kulturnih organizacij Slovenije ter Osnovne šole Ferdo Vesel iz Šentvida pri Stični, ki je dala za postavitve razstave ustrezne prostore. Dokumente za razstavo je zbral Peter Ribnikar, pri izboru dokumentov pa je sodeloval tudi Marko Studen, strokovni sodelavec Zveze kulturnih organizacij Slovenije. Razstavo sta oblikovala in postavila Peter Ribnikar in Jovo Ojdanič, strokovni sodelavec za uredništvo pri ZKOS. Na otvoritvi je bil slavnostni govornik Janez Lesjak, ki je razstavo tudi odprl. V dveh dneh si je razstavo ogledalo več tisoč obiskovalcev – domačinov in udeležencev 20. pevškega tabora v Šentvidu, gledalec televizije Ljubljana pa je razstavo predstavil Peter Ribnikar.

V pripravi razstave, zlasti pri zbiranju razstavne gradiva, se je pokazalo, da društvo Tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu ne skrbi dovolj za svoje arhivsko gradivo. Če ne bi priskočili na pomoč s svojim gradivom Radovan Gobec, Janez Lesjak in drugi, te razstave ne bi mogli pripraviti. Ta pripomba naj bo opomin in hkrati napotek društvom širom Slovenije, da poskrbijo za svoje arhivsko gradivo in da s tem poskrbijo tudi za zgodovinski spomin o prelojeni poti svojega delovanja.

Ob 750-letnem jubileju minoritskega samostana na Ptuju

Kristina Šampert–Purg

Zgodovinski arhiv v Ptuju je v letošnjem letu tvorno sodeloval pri 750-letnem jubileju minoritskega samostana na Ptuju.

RAZSTAVA

Skupaj s Pokrajinskim arhivom v Mariboru smo posredovali Pokrajinskemu muzeju na Ptuju arhivske dokumente o zgodovini ptujskih minoritov in sicer spisovno gradivo, rokopisne knjige, zemljevide in načrte ter listine.

Obsežna razstava z naslovom *Pretiosa caera et documenta historica* je obsegala skupno 25 arhivskih dokumentov in sicer za čas od leta 1300 do 1940. Dr. Jože MLINARIČ je prispeval daljši sestavek za katalog in sicer: *Minoritski samostan na Ptuju 1239 – 1989*, Marijetta SIMONITI pa je predstavila sakralno zlatarstvo Ptujja in Ormoža. Na razstavi je bilo predstavljenih 49 eksponatov. Razstava je bila odprta od 15. septembra do 19. novembra 1989.

RAZSTAVA

Številni obiskovalci so si lahko ogledali na obnovljenem hodniku minoritskega samostana razstavo iz arhivske zakladnice. Zgodovinski arhiv v Ptuju je predstavil tri vsebinske sklope fotografij (50 x 60 cm) iz zgodovine minoritskega samostana.

1. Načrti mesta Ptuja od konca 17. stoletja naprej – mesto samostana kot obrambnega elementa v srednjeveškem Ptuju

2. Starejše fotografije samostana in cerkve s čudovito baročno fasado od 17. stoletja do leta 1945

3. Ruševine minoritske cerkve, odstranjevanje le-teli, gradnja poštnega poslopja. Fotografije od leta 1945 naprej.

Razstava je bila zelo zanimiva za obiskovalce in je bila odprta od 16. septembra do 29. novembra 1989.

ZGODOVINSKI SIMPOZIJ

Zgodovinski simpozij ob 750-letnici minoritskega samostana na Ptuju se je odvijal 12. in 13. oktobra v obnovljenem refektoriju samostana. Pred simpozijem je izšel zajeten (450 strani) zbornik razprav: *Minoritski samostan na Ptuju 1239 – 1989*. Urednika sta dr. Jože MLINARIČ in p. Marjan VOGRIN. Na simpoziju so sodelovali številni zgodovinarji in umetnostni zgodovinarji iz domovine in tujine. Referenti (avtorji prispevkov v zborniku) so delali v prvi vrsti na osnovi arhivskih virov. Tako je bil uporabljen obsežen fond minoritskega konventa na Ptuju, listine, rokopisi in drugo gradivo iz Zgodovinskega arhiva Ptuj in iz Pokrajinskega arhiva Maribor. Zelo naporno delo je bilo v tujih arhivih, predvsem v Gradcu in na Dunaju. Pregledani so bili obsežni fondii, od katerih so nekateri še neurejeni. Gradivo, ki je bilo evidentirano kot pomembno za našo zgodovino, je bilo fo-

tokopirano in oblikuje se poseben fond, ki se bo tudi v hodoče nadaljeval. Predvsem bo potrebno evidentirati gradivo v Italiji (Vatikan). Arhivsko gradivo, ohranjeno pri nas je nanreč pokazalo predvsem gospodarsko zgodovino ptujskega samostana do leta 1800. Za ta čas ni posebnih podatkov npr. o duhovnem življenju tega samostana. "Brskati" bo treba po arhivih za podatki o gvardijanu Gašperju DIETLU, ki je dal barokizirati cerkev in samostan ob koncu 17. stoletja. Tudi številni kodeksi so se izgubili iz samostanske knjižnice. Samostan je odigral pomembno vlogo pri osveščanju slovenskih ljudi in pri nacionalnih bojih. Ta problematika bi morala biti obdelana širše in bolj temeljito. Umjetnostni zgodovinarji so v glavnem z velikim navdušenjem govorili o tem biseru baroka pri nas in z resignacijo o časih po vojni, ki so se komaj v osemdesetih letih nagnili v pozitivno stran.

Simpozij je bil predstavljen zaradi aktivne udeležbe številnih arhivskih delavcev iz domovine intujine in zaradi problema evidentiranja arhivskega gradiva v tujih arhivih in sicer gradiva, ki prav gotovo ni le lokalnega pomena.

